

בעניין:

1. מר _____ אנשאצי
ת.ז. _____, משכונת רמאל, עזה
2. גב' _____ שאער
ת.ז. _____, מהגדה המערבית
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
ע"י ב"כ עוה"ד עביר ג'ובראן (מ.ר. 44346) ו/או יוסי וולפסון
(מ.ר. 26174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-
עירון (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או ענת
קדרון (מ.ר. 37665)
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית
2. אלוף פיקוד דרום
3. שר הפנים
4. מדינת ישראל

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיב והמורה לו לבוא וליתן טעם:

- א. מדוע לא יענה לפניית העותרת 3, שעניינה קבלת היתר כניסה לישראל עבור העותר 1 (להלן: **העותר**), לצורך מעברו מעזה לגדה המערבית.
- ב. מדוע לא יאשרו המשיבים היתר כניסה לישראל לצורך מעברו של העותר 1 מעזה לגדה המערבית, על מנת לחגוג את חתונתו בבית כלתו בגדה, זאת בהתאם למנהגי משפחת הכלה, העותרת 2.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף לשמיעת העתירה.

עניינה של העתירה בשני תושבים פלסטינים (העותרים 1 ו-2), אשר חתמו על חוזה נישואין לפני יותר משנה, ומבקשים לערוך את מסיבת הכלולות בביתה של העותרת בגדה המערבית, זאת בהתאם למנהגי משפחת הכלה. רק לאחר חגיגת הכלולות יוכלו בני הזוג, העותרים 1 ו-2, לעבור להתגורר יחדיו בביתם.

המשיבים דוחים מזה שנה, ללא סיבה ברורה, את בקשותיו של העותר לקבל היתר כניסה לישראל לצורך מעברו מעזה לגדה המערבית, על מנת להשתתף בחתונתו שלו.

משפחת הכלה והכלה מחכים בקוצר רוח להגעתו של החתן והם דוחים מזה שנה כל פעם מחדש את מועד החתונה, ונערכים לשווא להגעתו של החתן.

ואלו נימוקי העתירה

המשפחה היא יחידה הטבעית והבסיסית של החברה, וזכאית להגנה של החברה והמדינה.
(סעי' טז בהכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות אדם, 1948)

התשתית העובדתית

הצדדים

1. העותר 1 (להלן: **העותר**) הינו תושב פלסטיני, יליד 1977, המתגורר ברצועת עזה. העתק מתעודת הזהות של העותר מצורף ומסומן **ע/1**.
2. ביום 4.12.05 חתם העותר על חוזה נישואין עם העותרת 2 (להלן: **העותרת**), שגם היא תושבת פלסטינית, ילידת 1973, ומתגוררת בעיר בית לחם שבגדה המערבית. העתק מתעודת הזהות של העותרת מצורף ומסומן **ע/2**. העתק מחוזה הנישואין בין בני הזוג מצורף ומסומן **ע/3**.
3. העותר 3 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) הוא ארגון הפועל לקידום זכויות האדם בשטחים הכבושים.
4. המשיבה 4 מחזיקה בשטחי הגדה המערבית ורצועת עזה תחת תפיסה לוחמתית. המשיבים 1 ו-2 הם המפקדים הצבאיים האחראים מטעמה לשטחים אלו, בהתאמה.
5. המשיבים 2-3 אחראים על הוצאת היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מרצועת עזה לגדה המערבית. המשיב 3 הוא בעל הסמכות, אותה האציל למשיב 2.

העובדות

6. בהתאם למנהגי משפחת העותרת 2, המשתייכת לחמולת אלתעאמרה, לאחר חתימה על חוזה הנישואין של אחת מבנות החמולה, על החתן להגיע בעצמו לבית הוריה של הכלה, המשתייכת לחמולת אלתעאמרה שבגדה המערבית, ולהוציא את כלתו בעצמו מבית הוריה. רק לאחר מכן נערכת מסיבת ליל הכלולות בקרב משפחת הכלה, ורק אז יכולים בני הזוג לעבור להתגורר יחדיו.

7. מנהגי החתונה של משפחת העותרת 2 הינם בעלי ערך, חשיבות ורגישות עליונה לחמולה כולה ולמשפחה – וזו הדרך בה חולק החתן כבוד למשפחת כלתו בפני החמולה כולה, משפחתה המורחבת והשכנים.
8. בשנת 2003 החליטו העותרים 1 ו-2 (להלן: **בני הזוג**) להתחתן.
9. העותר הגיש בקשות רבות בין השנים 2003–2005 לקבלת היתר כניסה לישראל לצורך מעברו לגדה המערבית, שם היה אמור לפגוש את משפחת העותרת ולחתום על חוזה הנישואין יחד עם העותרת, ולאחר מכן להוציא את אשתו מבית הוריה ולערוך את מסיבת ליל הכלולות בקרב משפחתה, בהתאם למנהגי משפחת אלתעאמרה.
10. בקשותיו של העותר להיתר כניסה לישראל סורבו זו אחר זו על ידי המשיבים.
11. בלית ברירה וכפתרון ביניים, חתמו בני הזוג, העותרים 1 ו-2, ביום 4.12.05, בעמאן שבירדן, על חוזה נישואין. לפי הדת האסלאמית ומנהגי החברה הפלסטינית, מסיבת ליל הכלולות לא מתקיימת על-פי רוב מייד לאחר חתימת חוזה הנישואין. עד קיומה נחשבים בני הזוג לנשואים, אולם אינם יכולים להתגורר יחדיו כבעל ואישה.
12. לאחר החתימה על חוזה הנישואין חזר העותר לעזה והחל בניסיונותיו להגיש בקשות חדשות להיתר כניסה לישראל במת"ק הפלסטיני, אשר גורלן לא היה שונה מקדמותיהן - כולן סורבו על ידי המשיבים.
13. בקשתו האחרונה של העותר, טרם פנייתו למוקד להגנת הפרט, סורבה ביום 1.2.06.

פניות העותרים למשיבים

14. סיפור טיפולם של המשיבים בעניינו של העותר הוא נפתל ומייגע משהו. תמצאו בו התכחות לפנייה שהועברה, אישור שלא כובד, הודעה על טיפול הרשויות בבקשה מבלי שנעשה כל טיפול, "טרטור" להגשת בקשה חדשה במקום לבחון מחדש את הבקשה הישנה, סגירת משרדיו של יועמ"ש המשיב 2 מבלי לדאוג להמשך מסודר של טיפול בתיקים – ולבסוף, אי-מענה ממושך הנמשך עד עצם היום הזה.
15. ביום 15.2.06 פנה המוקד אל יועמ"ש המשיב 2 והגיש ערר על דחיית בקשותיו של העותר להיתר כניסה לישראל לצורך מעברו לגדמ"ע.
- העתק מהמכתב מיום 15.2.06 מצורף ומסומן ע/4.
16. ביום 28.2.06 התקבלה במשרדי מוקד התייחסות מטעם לשכת יועמ"ש המשיב 2, לפיה לא הועברה למנהלת התיאום וקישור (להלן: **המת"ק**) בקשה בעניינו של העותר. אי לכך, על העותר לפנות ולהגיש בקשה נוספת באמצעות הוועדה האזרחית הפלסטינית.

העתק מהמכתב מיום 28.2.06 מצורף ומסומן ע/5.

17. ביום 12.3.06 פנה המוקד אל הפרקליט הצבאי הראשי, תא"ל מנדלבליט, והתריע בפניו באשר לטענה החוזרת על עצמה בתיקים רבים שבטיפול המוקד, לפיה בקשות להיתר מעבר מעזה לגדה דרך ישראל, שהועברו לצד הישראלי באמצעות הרשות הפלסטינית, לא הגיעו, שוב ושוב, לצד הישראלי. המקרה של העותר הובא כדוגמא ונדרשה התייחסות למקרה של העותר.

העתק מהמכתב מיום 12.3.06 מצורף ומסומן ע/6.

העתק ממכתב התזכורת בעניינו של העותר, מיום 19.3.06, מצורף ומסומן ע/7.

18. ביום 30.3.06 התקבלה התייחסות לשכת הפרקליט הצבאי הראשי בעניינו של העותר, לפיה לא הוגשה על ידי הרשות הפלסטינית בקשה בעניינו של העותר למת"ק הישראלי. על כן, לא התקבלה החלטה בעניין העותר.

העתק המכתב מיום 30.3.06 מצורף ומסומן ע/8.

19. ביום 4.4.06 שלח המוקד מכתב לפרקליט הצבאי הראשי, תא"ל מנדלבליט, שאליו צירף מסמך ממר אשרף דחלאן, מנהל מרשם האוכלוסין במת"ק הפלסטיני של עזה, בו מאשר המנהל כי העותר פנה מספר פעמים בבקשות לקבלת היתר כניסה לישראל, אולם המת"ק הישראלי דחה את בקשותיו. המוקד ביקש בדיקה נוספת מלשכת הפרקליט הצבאי הראשי.

העתק מהמכתב מיום 4.4.06, והעתק ממכתבו של מר אשרף דחלאן, שצורף כנספח למכתב, מצורפים ומסומנים ע/9-10.
העתק התזכורת מיום 20.4.06 מצורף ומסומן ע/11.

20. ביום 24.4.06 התקבלה תשובת הפרקליט הצבאי הראשי, לפיה נערכה בדיקה נוספת בעניינו של העותר. הפצ"ר עמד על כך שלא הוגשה בעניינו בקשה, וממילא שום בקשה לא סורבה.

העתק מהמכתב מצורף ומסומן ע/12.

21. ביום 7.5.06 פנה העותר פעם נוספת לנציג הוועדה האזרחית הפלסטינית, מר אבו יאסין, והאחרון העביר את הבקשה למת"ק הישראלי של המשיב 2.

העתק הבקשה להיתר כניסה לישראל, מיום 7.5.06, אותה הגיש העותר במת"ק הפלסטיני ואשר הועברה למת"ק הישראלי, מצורף ומסומן ע/13.

22. עובדת המוקד להגנת הפרט שוחחה בטלפון עם פקידה במת"ק הישראלי מיד כשהועברה הבקשה למת"ק הישראלי, וזו אישרה את קבלת הפקס ששלח מר אבו יאסין.

העתק ממכתב המוקד להגנת הפרט מיום 7.5.06, בו הועלה על הכתב תוכן השיחה, מצורף ומסומן ע/14.

23. לאחר מעקב יומיומי של נציגת המוקד מול המת"ק הישראלי בעזה, וכן מול מר אבו יאסין מהוועדה האזרחית הפלסטינית, הודיע המת"ק הישראלי בעזה למוקד, ביום 22.5.06, כי

לעותר יונפק היתר כניסה לישראל לעשרה ימים החל מיום 23.5.06. העותר הודיע על כך לכלתו, שמשפחתה החלה מיד בהכנות לטקס הכלולות. הוזמנו אורחים רבים מהכפר והסביבה, הוחל בבישול המנות השונות המרכיבות את הארוחה המסורתית לטקס נישואין, הבית קושט ועוד ועוד.

24. ביום 23.5.06 ניגש העותר אל הצד הפלסטיני במחסום ארז, והועבר לצד הישראלי של המחסום. אף על פי שלא נאמר לעותר או למוקד שההיתר מותנה בחקירת שב"כ, הוא הוכנס לחקירה ארוכה וממושכת, במהלכה הוציעו לו אנשי השב"כ לשתף פעולה עם ישראל נגד בני עמו, אך העותר סירב להצעה. במהלך החקירה הודיעו לו החוקרים כי לא יניחו לו לעבור דרך ישראל לגדה המערבית, על מנת שלא ייחשב כמשתף פעולה בעיני הפלסטינים. החוקרים החזירוהו לצד הפלסטיני של המחסום. משפחת הכלה קצה בהמתנה הבלתי נגמרת לבואו של החתן והחלה להפעיל לחץ על הכלה לבטל את נישואיה לחתן.

25. ביום 28.5.06 פנה המוקד ליועמ"ש המשיב 2 כנגד ביטול היתר כניסתו של העותר לישראל, דרש בירורים אודות החקירה אותה עבר העותר ללא הודעה מראש, וביקש להנפיק לעותר, ובמהירות, היתר חדש לכניסה לישראל.

העתק המכתב מיום 28.5.06 מצורף ומסומן ע/15.

26. ביום 15.6.06 התקבלה תשובה מסגן חיים שרביט, מלשכת יועמ"ש המשיב 2, לפיה כל אדם המבקש להיכנס לשטחה של מדינה ישראל מתבקש לעבור בדיקה ביטחונית פיזית. ובאופן דומה הוא מתבקש לעבור ראיון עם גורמי הביטחון, בטרם תתאפשר כניסתו. בנוסף נמסר, כי בקשתו של העותר להיכנס לישראל לצורך מעברו לגדה, התקבלה בלשכה היועמ"ש ונמצאת בבחינה.

העתק מהמכתב מיום 15.6.06 מצורף ומסומן ע/16.

27. המוקד לא הסתפק בתשובה זו, ועמד על קבלת הסברים בנוגע לביטול ההיתר שכבר הובטח לעותר.

העתק מהמכתב מיום 5.7.06 מצורף ומסומן ע/17.

28. ביום 12.7.06 השיב סגן שרביט, מיועמ"ש המשיב 2, כי "הוחלט לסגור את מעבר ארז, תוך החלטה עקרונית להתיר את מעברם של דיפלומטים, עובדי ארגונים בינ"ל זרים וכן מקרים הומניטאריים מובהקים (כמובן, בדגש על מקרים רפואיים דחופים), אשר יאושרו פרטנית ע"י דרגים בכירים". באשר לשאלות שהעלה המוקד, ענה סגן שרביט כי ההחלטה לקיים פגישה עם העותר הייתה בשל נימוקי ביטחון, וכי אי התרת כניסתו של העותר לישראל באה מטעמים ביטחוניים, המבוססים על מידע מסווג אשר לא ניתן לחשפו.

העתק המכתב מצורף ומסומן ע/18.

29. מובן שבכך לא די, כשמדובר בביטול היתר שכבר ניתן. נחוץ, לכל הפחות, שהמידע לאורו בוטל ההיתר יהא מידע חדש, שלא היה בידי הרשויות עובר להגעת העותר למחסום ארז. ביום 10.8.06 שלח המוקד מכתב לסגן חיים שרביט מלשכת יועמ"ש המשיב 2, ובו עמד על בקשתו בעניין המועד בו התקבלה ההחלטה שיש לחקור את העותר, מיהו הגורם שהורה על ביטול ההיתר, מיהו הגוף שהורה על קיום החקירה.

העתק המכתב מצורף ומסומן ע/19.

30. במכתב מ-20.8.06 השיב סגן שרביט, מיועמ"ש המשיב 2, כי הוא מסר למוקד את המידע שביקש, והוסיף "כי שיקולי הביטחון נבחנים מעת לעת, כך שלתושב הרצועה שבנדון עומדת האפשרות לשוב ולפנות בהמשך לוועדה האזרחית הפלסטינית בבקשה מתאימה, על מנת שתותר יציאתו לאיו"ש". הבקשה תיבחן בהתאם להנחיות הביטחוניות באותה עת.

העתק המכתב מיום 20.8.06 מצורף ומסומן ע/20.

31. ביום 22.8.06 פנה המוקד אל סגן שרביט, והפנה אותו לאמור במכתבו מיום 15.6.06, כי "בקשתו של הנ"ל [העותר] להיכנס לישראל לשם מעבר לאיו"ש, התקבלה במשרדנו [משרד יועמ"ש] ונמצאת בבחינה", וביקשו למסור לידי מידע אודות תוצאות הבחינה, ולחלופין, באיזה שלב בדיקה נמצאת הבקשה.

העתק מהמכתב מיום 22.8.06 מצורף ומסומן ע/21.

32. ביום 23.8.06 התקבל במשרדי המוקד מכתבו של סגן שרביט, מיועמ"ש המשיב 2, בו הוא מציין כי תשובה לבקשתו של העותר כבר נמסרה במכתבו מיום 12.7.06, בו ציין כי אין כניסה ויציאה מרצועת עזה אלא במקרים הומניטאריים חריגים, וכי על העותר להגיש בקשה חדשה בוועדה האזרחית הפלסטינית.

העתק מהמכתב מיום 23.8.06 מצורף ומסומן ע/22.

33. למרות שעל פניו מדובר היה בטרטור נוסף ובלתי נחוץ, הגיש העותר בקשה נוספת ביום 6.9.06 במת"ק הפלסטיני. הבקשה הועברה לצד הישראלי.

העתק מהבקשה שהוגשה לצד הפלסטיני על ידי העותר מצורף ומסומן ע/23.

34. ביום 18.9.06, בשיחה טלפונית של הח"מ עם פקידה בלשכת יועמ"ש המשיב 2, על מנת לברר אודות גורל הבקשה, נמסר לח"מ כי "אין יותר יועמ"ש עזה" וכי כל מי שעבד בלשכת יועמ"ש עובר לעבוד במחלקת הדין הבינלאומי בפרקליטות הצבאית (דבל"א).

35. ביום 19.9.06 התקבל במשרד המוקד מכתב מסא"ל דויד בנימין, יועמ"ש המשיב 2, בו הוא מודיע על סגירת משרד הייעוץ המשפטי בעזה, וכי בעניינים הקשורים להיתרי כניסה מעזה

לישראל, לצורך מעבר, יש לפנות למנהלת התיאום והקישור במחסום ארז (להלן: **המת"ק**) ואילו בנושאים משפטיים ניתן לפנות לדבלי"א.

העתק מכתבו של סא"ל בינימין למוקד מיום 19.9.06 מצורף ומסומן **ע/24**.

36. התברר שתיקים תלויים ועומדים לא הועברו אוטומטית לטיפול דבלי"א או מחלקת התיאום והקישור.

37. ובינתיים, הבקשה בעניין העותר, שהועברה ע"י הצד הפלסטיני לצד הישראלי במת"ק ארז, תלויה ועומדת ללא מענה.

ביום 30.10.06, כחודשיים לאחר העברת הבקשה של העותר למת"ק הישראלי, פנה המוקד להגנת הפרט אל דובר מת"ק עזה, סרן צמח, וביקשו לדאוג להנפיק לעותר היתר כניסה לישראל לצורך מעברו לגדמ"ע. העתקים מהבקשה נשלחו לסגן שרביט, שעבר לעבוד בדבלי"א, ולסרן שמש מדבלי"א.

העתק המכתב מ-30.10.2006 מצורף כנספח **ע/25**.

38. ארבעה חודשים עברו מאז שהגיש העותר בקשה להיתר כניסה לישראל במת"ק הפלסטיני, וכחודשיים עברו מאז משלוח המכתב לסרן צמח, דובר מת"ק עזה, והתייחסות - אין.

הטיעון המשפטי

ההיתר, ביטולו והשיקול הביטחוני

39. נקודת המוצא בעתירה זו היא ההיתר שקיבל העותר להיכנס לתחומי מדינת ישראל לצורך הגעתו לטקס הכלולות עם בחירת לבו. היתר זה ניתן לאחר בדיקה ביטחונית, והיה בלתי-מותנה.

חזקה על גורמי הביטחון שלא הקלו ראש בביטחון המדינה, כאשר אישרו את ההיתר.

חזקה על גורמי הביטחון, שאילו היו להם ספקות כלשהם בדבר סכנה מהעותר, היו פונים אליו באמצעות באי-כוחו לקבל מידע נוסף שנדרש להם, ולא מאשרים את ההיתר קודם לכן.

חזקה על גורמי הביטחון, שאילו התגלה להם, לאחר אישור ההיתר, מידע חדש אודות סכנה שנובעת ממעברו של העותר בישראל, היו מזדרזים להביא לביטול ההיתר ובד בבד, להודעה מתאימה לעותר, באמצעות באי-כוחו, וחוסכים את הטרטור הכרוך בהמתנה במחסום והשבת העותר על עקבותיו כלעומת שבא.

למותר לציין, שחלילה מלהעלות על הדעת חשד, שמא ניתן ההיתר שלא מתוך כוונה לאפשר את מימושו, אלא רק כאמצעי להביא את העותר להיפגש עם גורמי הביטחון. אין ספק: ההיתר ניתן בידיעה ברורה, שהעותר צפוי לעבור בתחום ישראל במועד שנקבע.

מהו אם כן אותו מידע חדש, שיש בו כדי להצדיק ביטול היתר שכבר ניתן? מהו אותו מידע חדש, שהתברר רק במהלך תחקורו של העותר, ואשר הוא כה חמור שדי בו כדי לגבור על זכויות היסוד שלו, ובראש ובראשונה הזכות להקים משפחה?

או שמא מניעת מעברו של העותר לגדה אינה מודרכת משיקולים ביטחוניים, אלא היא מיועדת ללחוץ על העותר להיענות ל"הצעה" שהעלו אנשי שירות הביטחון, להיות למשתף פעולה?

חובתה של רשות לתת מענה תוך זמן סביר

40. אופן טיפולן של הרשויות בבקשות העותרים, וניזוהר כאן בלשונו, אין הוא מופת לתודעת שירות, ואין הוא משקף דרך ארץ כלפי זכויותיו של העותר.

41. אולם גם בהתעלם מנפתולי העבר, הרי שהבקשה האחרונה של העותר תלויה ועומדת מאז ספטמבר 2006 ללא מענה. בחודשי הקיץ הוחמר הסגר על רצועת עזה והיה כמעט הרמטי. מאז הוקלו משהו הקריטריונים ליציאה מהרצועה ולכניסה אליה. על אף זאת, מת"ק ארז עודנו מתעלם מבקשתו של העותר ומפניית המוקד.

42. יותר משלושה חודשים עברו מאז הועברה בקשתו של העותר מהצד הפלסטיני לצד הישראלי, וכחודשיים עברו מאז פניית העותרת למת"ק הישראלי בעזה, והמשיבים לא סיפקו לעותרים תשובות.

מקרה שכיח הוא שהרשות אינה מחליטה לגוף העניין, ללא סירוב מפורש להחליט, אלא היא משתהה בטיפול בעניין. אפשר שהרשות תשתהה זמן ממושך לאחר שהתחילה לטפל בעניין, עד שתסיים את הטיפול ותקבל החלטה לגוף העניין [...] הצורך לקיים בדיקה יסודית עשוי לפעמים לשמש תירוץ ללא כיסוי לשיהוי ללא צידוק. שיהוי זה, שמקובל לקרוא לו בשם "סחבת", עשוי לנבוע מעומס עבודה המוטל על הרשות, מסדרי מינהל פגומים, מרשלנות או, אפילו, מכוונה רעה. [...]

כך או כך, מבחינתו של אדם הנזקק להחלטת הרשות, שיהוי במתן החלטה עלול לגרום נזק רב. זמן, כאמור חכמים, הוא כסף. לעתים, כאשר העניין דחוף, נזקו של שיהוי יכול להיות שקול כנגד נזקו של סירוב. תשובה חיובית שעבר זמנה כמוה כתשובה שלילית. אפשר אפילו כי שיהוי יהיה גרוע מתשובה שלילית. בין היתר תשובה שלילית ניתן לתקוף מייד בבית המשפט, לברר אם ניתנה כדין, ולחייב את הרשות לעשות מעשה אם ניתנה שלא כדין. אך מה יעשה אדם שנזקק לרשות מינהלית, ואין היא משיבה לו בשלילה, אלא מודיעה לו שהיא מטפלת, בודקת ושוקלת את עניינו, עוד ועוד? (י' זמיר, **הסמכות המינהלית** (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 705).

43. חובתו של המשיב 2 בכובעו כרשות מינהלית הינה לטפל ולענות לבקשות המופנות אליו תוך זמן סביר, ובהתאם לדחיפות של כל מקרה.

מעבר בין רצועת עזה לגדה המערבית דרך ישראל

44. הסכם המעברים בין ישראל לרשות הפלסטינית, אשר נחתם ביום 15.11.05, אמור היה להקל על התנועה לפלסטינים בין רצועת עזה לגדה דרך ישראל. כמו כן, מטרתו הייתה לפתח את השוק הכלכלי הפלסטיני.

45. בהתאם למה שנמסר למוקד בסוף שנת 2005, בזמן שגרה מתאפשר מעבר 2091 איש בין עזה לגדה דרך ישראל, מתוכם רק 200 היתרים למקרים לצרכים אישיים או הומניטאריים.

העתק המסמך מלשכת מתאם פעולות הממשלה בשטחים הכבושים מצורף ומסומן ע/26.

46. רק לאחרונה פורסם הדו"ח הביקורתי של האו"ם בשטחים הכבושים, בעניין ההפרות שמפירה מדינת ישראל את סעיפי הסכם המעברים שנחתם ב-15.11.05 והחמרת המצב בעניין היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר בין עזה לגדה המערבית.

One year after the signing of the Agreement on Movement and Access (AMA) on 15 November 2005 between the Government of Israel (Gol) and Palestinian residents of the Gaza Strip to access either the West Bank or the outside world remains extremely limited and the flow of commercial is negligible.

[...]

Erez and Kerem Shalom crossings

[...]

From 22 January to 11 March an average of 2700 workers and 120 traders crossed through Erez each day. For the eight months since 11 March Erez has been closed to Palestinian workers with Erez of some urgent humanitarian cases (usually medical patients) who are allowed to cross subject to prior coordination with the Israeli authorities.

[...]

Link Between the Gaza Strip and the West Bank

The target date for establishing bus conveyors was 15 December 2006 and for establishing truck convoys 15 January 2006. Neither Deadline was met and there has no movement of people between the Gaza Strip and the West Bank remains virtually impossible and requires off and on – loading at Karni commercial crossing.

חובתם של המשיבים לכבד את מנהגיה של החברה הפלסטינית בכלל ומנהגיה של משפחת העותרת בפרט

47. לכל מדינה או קהילה בעולם המנהגים המאפיינים אותה בכל הקשור ללידה, נישואין ופטירה.

48. מנהגיה של משפחת העותרת קובעים כי על החתן (העותר) להגיע לביתה של הכלה (העותרת) שבגדה המערבית, לערוך שם את חוזה הנישואין וגם את מסיבת ליל הכלולות, ורק אז יוכלו בני הזוג להתחיל את חייהם יחד.

49. משפחת העותרת התחשבה במצבו של העותר והתפשרה בעניין חוזה הנישואין, וכך נסעו העותר והעותרת במיוחד לירדן, על מנת לערוך שם את החוזה. המשפחה מסרבת להתפשר בעניין מסיבת ליל הכלולות.

50. בסעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית, נקבע במפורש שעל כוח כובש לכבד את מנהגיהם של המוגנים ואת זכותם לחיי משפחה.

מוגנים זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך ארץ לגופם, לכבודם, לזכויותיהם המשפחתיות, לאמונתם ולפולחנם, לנימוסיהם ולמנהגיהם. היחס אליהם יהא תמיד אנושי, והם יוגנו במיוחד מפני כל מעשה אלימות או איומי אלימות, ומפני עלבונות וסקרנות הרבים. נשים יוגנו במיוחד מפני התקפה על כבודן, ובעיקר מפני אונס וכפיית זנות, או מפני כל צורת התקפה על צניעותן. בלא לפגוע בהוראות הנוגעות למצב בריאותם, גילם ומינם של מוגנים, יהא בעל הסכסוך נוהג בכל המוגנים שברשותו מתוך תשומת לב שווה, ללא כל הפלייה לרעה המבוססת, במיוחד, על נימוקי גזע, דת או השקפה מדינית. אולם בעלי הסכסוך רשאים לנקוט, לגבי מוגנים, אותם אמצעי פיקוח וביטחון שיהיו דרושים כתוצאה מהמלחמה.

ראו גם: סעי' 46 לאמנת האג משנת 1907.

51. החובה לכבד את מנהגי משפחת הכלה מחייבת את המשיבים לנקוט בפעולה חיובית, ולהקל על מעברו של העותר לגדה המערבית.

ההוראות שבתקנה 46 לתקנות האג ובסעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית מטילות על המפקד הצבאי חובה כפולה: עליו להימנע מפעולות הפוגעות בתושבים המקומיים. זוהי חובתו ה"שלישית"; עליו לעשות פעולות הנדרשות כדין המבטיחות כי התושבים המקומיים לא יפגעו. זוהי חובתו ה"חיובית" (הנשיא (בדימוס) ברק, בג"צ 2056/04 מועצת הכפר בית סוריק ואח' נ' ממשלת ישראל ואת', פ"ד נח(5), 807, עמ' 835-834).

52. אך במקום שהמשיבים יקלו על העותר ויאפשרו לו לממש את זכותו הבסיסית להקים משפחה, ולכבד את מנהגיה של משפחת הכלה, הם מערימים קשיים על דרכו ואף מנצלים את מצוקתו על מנת ללחוץ עליו לשתף פעולה עם גורמי הביטחון.

הפגיעה בזכויותיהם של בני הזוג

זכותם של בני הזוג להקים משפחה

53. זכותם של העותרים להקים משפחה ולהתחיל את חייהם המשותפים יחד.

54. הזכות לחיי משפחה הינה זכות מוכרת ומוגנת במשפט הבינלאומי ההומניטארי ובמשפט זכויות האדם הבינלאומי.

לפי סעיף טז להכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות אדם, 1948:

1. כל איש ואשה שהגיעו לפרקם רשאים לבוא בברית הנישואין ולהקים משפחה, ללא כל הגבלה מטעמי גזע, אזרחות או דת. הם זכאים לזכויות שוות במעשה הנישואין בתקופת הנישואין ובשעת ביטולם.
2. נישואין ייערכו רק מתוך הסכמה חופשית ומלאה של בני הזוג המיועדים.
3. המשפחה היא היחידה הטבעית והבסיסית של החברה וזכאית להגנה של החברה והמדינה.

ראו גם:

- סעיף 46 לתקנות האג; ;
 סעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית; ;
 סעיף 10 לאמנה בדבר זכויות כלכליות, חברתיות ותרבותיות, 1966; ;
 סעיפים 17 ו-23 לאמנה בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, 1966; ;
 סעיף 12 וסעיף 16(3) להכרזה האוניברסלית בדבר זכויות האדם, 1948; ;
 סעיף 12 לאמנה האירופית בדבר זכויות האדם; ;
 בג"ץ 3648/97 סטמקה ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נג(2) 728, 787.

55. המשפחה הטבעית היא היחידה הבסיסית של החברה.

התא החברתי היסודי והקדום ביותר בתולדות האדם, שהיה, הווה ויהיה היסוד המשמש והמבטיח את קיומה של החברה האנושית (השופט אלון בע"א 488/77, בעמ' 434).

56. הפגיעה בחיי המשפחה היא פגיעה העולה כדי פגיעה בכבודו של העותר כאדם. עמד על כך

הנשיא ברק בפרשת עדאלה:

הקשר המשפחתי, והגנה עליו ועל מרכיביו הגרעיניים (בני הזוג וילדיהם), מונח ביסוד המשפט הישראלי. למשפחה תפקיד חיוני ומרכזי בחייו של היחיד ובחיה של החברה. הקשרים המשפחתיים, עליהם מגן המשפט ואותם הוא מבקש לפתח, הם מהחזקים ומהמשמעותיים ביותר בחייו של האדם.

[...]

קשריו המשפחתיים של האדם הם במידה רבה טעם חייו... מעטות הן ההחלטות המעצבות את חייו של אדם ומשפיעות עליהן כהחלטה עם מי יקשור את גורלו ועם מי יקים את משפחתו. כך גם ביחס לזכותם של ההורים לגדל את ילדיהם... הנה כי כן, מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו, נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים המשותף יחדיו כיחידה אחת (בג"ץ 7052/03 עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל העותרים ואח' נ' שר הפנים, תק-על 2006(2) 1754, פסקאות 25, 30-34 לפסק דינו של הנשיא).

ההכרה בזכות לחיי משפחה כזכות מוגנת על ידי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, התקבלה על ידי רוב השופטים והיא ההלכה הפסוקה.

הזכות לכבוד, לחופש תנועה ולאוטונומיה

57. לתושבי השטחים עומדת הזכות לשנות את מקום מגוריהם כראות עיניהם בתוך השטחים, לרבות בין רצועת עזה לגדה המערבית, המהוות יחידה טריטוריאלית אחת. זוהי זכותם המהותית והיסודית.

ראו לעניין הכרת מדינת ישראל ברצועת עזה והגדה כיחידה טריטוריאלית אחת:

סע' 5 ל"הצהרת העקרונות" מיום 13.9.93, החתומה על ידי ישראל ואש"ף;

סעי' 23(6) להסכם עזה יריחו, "הסכם קהיר", שנחתם על ידי ישראל ביום 4.5.94 ;
 סעי' 11(1) להסכם הביניים שנחתם על ידי ישראל בבית הלבן ביום 28.9.95 ;
 סעי' 2(2) לנספח הראשון בהסכם הביניים, סידורי ביטחון ;
 המנשר בדבר יישום הסכם הביניים (מנשר מס' 7) ;
 בג"ץ 7015/05 עג'ורי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תק-על 2002(3), 1021.

58. הזכות לחופש התנועה היא הביטוי המרכזי לאוטונומיה של האדם, לבחירתו החופשית ולמימוש יכולותיו וזכויותיו. הזכות לחופש תנועה נמנית עם הנורמות של המשפט הבינלאומי המנהגי :

ראו :
 בג"ץ 6358/05 ואנונו נ' אלוף פיקוד העורף, תק-על 2006(1) 320, פסקה 10 ;
 בג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם ו-21 אח' נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(1) 1114, פסקה 15 ;
 בג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האיזורי, תק-על 94(1) 1139, 1147.

59. הזכות לחופש התנועה היא המנוע שמניע את מארג זכויותיו של האדם. המנוע שמאפשר לאדם לממש את האוטונומיה שלו, את בחירותיו. כאשר מגבילים את חופש התנועה נפגע אותו "מנוע" וכתוצאה מכך חלק מהאפשרויות והזכויות של אדם חדלות מלהתקיים. כבודו כאדם נפגע. מכאן החשיבות הרבה המיוחדת לזכות לחופש התנועה.

60. כאשר מגבילים אדם מלנוע דרך קבע לשטחים אינטגרליים נרחבים בתוך שטח המדינה או הישות בה הוא מתגורר, פוגעים בחייו החברתיים, פוגעים בחייו התרבותיים ובזכויות האדם שלו, פוגעים בחופש הבחירה שלו. אותו אדם מוגבל בשאלות המהותיות ביותר של חייו : היכן יתגורר, עם מי יחלוק את חייו, היכן ילמדו ילדיו, איפה יקבל טיפול רפואי, מי יהיו חבריו, היכן יעבוד, במה יעסוק והיכן יתפלל.

61. הזכות לחופש התנועה מעוגנת גם בדין ההומניטארי הבינלאומי. אמנת ג'נבה הרביעית מקבעת את חופש התנועה כזכות יסוד של מוגנים, בין בשטח כבוש ובין בשטח מדינת אויב. סעיף 27 לאמנה קובע כי מוגנים יהיו זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך ארץ לכבודם.

62. חשוב לציין גם את סעיפים 41-43 (החלים בשטח מדינה המעורבת בקונפליקט) ו-78 (החל באזור כבוש). סעיפים אלו עוסקים בהגבלת חירות, על ידי מעצר או תיחום מקום המגורים. האמצעים הם דווקניים והשימוש בהם הוא דווקני. בא ללמדך, כי חופש התנועה של המוגנים בכל שאר הנסיבות היה חשוב מאוד למדינות החברות. רק במקום בו יש, ככלל, חובה לכבד את חופש התנועה, יש צורך לקבוע כללים מפורשים ודווקניים להגבלתו :

סעיף 78 לאמנת ג'נבה הרביעית מהווה הן מקור להגנה על זכותו של הנעבר והן מקור לאפשרות הפגיעה בזכות זו. דבר זה בא לידי ביטוי, בין השאר, בהוראת סעיף 78 לאמנת ג'נבה הרביעית עצמה, הקובעת כי האמצעים הנקבעים על ידה הם האמצעים שהמעצמה הכובשת (כלומר, המפקד הצבאי) רשאית "לכלל היותר" (at most) לבצע (בג"ץ 7015/02 עג'ורי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, תק-על 2002(3), 1021, עמ' 1027).

63. משפט זכויות האדם הבינלאומי אף הוא מקור מחייב המעגן את חופש התנועה כזכות אדם בסיסית. כך קובע סעיף 12(א) לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ופוליטיות, אשר ישראל חתמה עליה ואשררה אותה:

אדם הנמצא כחוק בתוך שטחה של מדינה זכותו, בתוך שטח זה, לנוע ולבחור את מקום מגוריו באורח חופשי.

64. סעיף 12 הנ"ל הוא מקור מחייב. כמקור לפרשנות ר' גם סעיף 13 להכרזה האוניברסאלית על זכויות האדם וסעיף 2 לפרוטוקול הרביעי מ-1963 לאמנה האירופית בדבר זכויות אדם.

65. הפגיעה בזכויותיו של העותרים 1 ו-2 הינה קשה במיוחד. אין העותרים יכולים לחיות יחד כבעל ואישה תחת קורת גג אחת, על אף היותם נשואים. אין הם יכולים להקים להם בית משותף. אין הם יכולים לנהל משק בית משותף. אין הם יכולים לעצב את חייהם ואת גורלם ביחד.

נקודת המוצא לדיון טמונה בהכרה בכך, שלכל אדם זכות יסודית לאוטונומיה. זכות זו הוגדרה כזכותו של כל פרט להחליט על מעשיו ומאוייו בהתאם לבחירותיו, ולפעול בהתאם לבחירות אלה [...] זכותו זו של אדם לעצב את חייו ואת גורלו חובקת את כל ההיבטים המרכזיים של חייו - היכן יחיה; במה יעסוק; עם מי יחיה; במה יאמין. היא מרכזית להווייתו של כל פרט ופרט בחברה. יש בה ביטוי להכרה בערכו של פרט ופרט כעולם בפני עצמו. היא חיונית להגדרתו העצמית של כל פרט, במובן זה שמכלול בחירותיו של כל פרט מגדירות את אישיותו ואת חייו של הפרט. (ע"א 2781/93 מיאסה עלי דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, תק-על 3)99, 574, עמ' 595).

66. בית המשפט הנכבד הכיר בעבר בכך שכאשר מפקד צבאי מפעיל סמכויותיו כלפי פלסטינים תושבי השטחים, עליו לעשות זאת תוך כיבוד כבוד האדם.

בערך האדם, בקדושת חייו ובהיותו בן-חורין... אין לפגוע בחייו או בכבודו כאדם, ועל כבודו כאדם יש להגן... חובתו של המפקד הצבאי על פי הכלל הבסיסי היא כפולה: ראשית, עליו להימנע מפעולות אשר פוגעות בתושבים המקומיים. זוהי חובתו השלילית; שנית, עליו לעשות פעולות הנדרשות כדין המבטיחות כי התושבים המקומיים לא ייפגעו. זו חובתו החיובית (בג"ץ 4764/04 רופאים לזכויות האדם ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה, פ"ד נח(5) 385, 394).

שיקול הדעת של המשיבים בלתי סביר ובלתי מידתי

67. לאור כל האמור, המסקנה המשפטית היא שזכותו של העותר לקבל היתר כניסה לישראל, לצורך מעברו לגדה המערבית. ההחלטה לבטל את ההיתר (שהובטח לעותר על פי הודעת המת"ק הישראלי למוקד להגנת הפרט ביום 22.5.2006), להיכנס לישראל לצורך מעברו לגדה, פוגע שלא כדין בזכויות בני הזוג ודינה בטלות.

68. בעניינו של העותר אין ספק כי נפל פגם מהותי בשיקול הדעת של המשיבים, שכן על כף אחת של המאזניים עומדים כל חייהם של העותרים 1 ו-2, ומן הצד השני אין כל טעם ביטחוני שיכול להצדיק נקיטת פעולה כה פוגענית כנגדו.

עתירה זו נתמכת בתצהיר שנחתם בפני עו"ד ברצועת עזה ונשלח לח"מ בפקס, בתיאום טלפוני. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל תצהיר זה, ואת ייפוי הכוח שאף הם ניתנו בפקס, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים בנוגע למפגש בין העותרים לבין בא כוחם.

לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, להפכו לצו מוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט להשית על המשיבים את הוצאות העותרים ושכ"ט עו"ד.

עביר ג'ובראן, עו"ד
ב"כ העותרים

9 בינואר, 2007

[ת.ש. 42292]

תאריך: 15.2.2006

בתשובה נא לציין: 42292

פקס: 08 - 6741650
טל: 08 - 6741460

לכבוד
סא"ל דויד בנימין
יועמיש עזה
מחסום ארז – סניף דואר מבוא עזה
ד.צ. 01526
צה"ל

שלום רב,

הנדון: היתר כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה
מר אנשאצי
ת.ז., מעזה

1. מר אנשאצי, שפרטיו בנדון, חתם על חוזה נישואין עם בחירת ליבו, המתגוררת בגדה המערבית, הגב' שאער, (ת.ז. _____) ב-4.12.2005.
מצ"ב: חוזה נישואין – מסומן א
2. על פי הנהוג במסורת של החמולה אליה משתייכת הכלה, הגב' שאער, על החתן להגיע לבית הוריה (שבתקוע, בגדה המערבית), שם תתקיים חגיגת החתונה, ואז הוא יוכל לקחתה לביתו (שבעזה), והם יוכלו לממש את זכותם הבסיסית ביותר להקים בית ומשפחה.
3. מר אנשאצי פנה דרך המת"ק הפלסטיני בבקשה להנפיק היתר מעבר לגדה פעמים רבות, אולם בכל פעם נמסר לו כי הרשויות הישראליות מסרבת להנפקת ההיתר. הסירוב האחרון נמסר לו ב-1.2.2006.
4. מר אנשאצי לא נעצר מעולם.
5. לאור כל האמור, אבקש להנפיק היתר כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה עבור מר אנשאצי, על מנת שלא תישלל זכותו לחופש התנועה, כדי שיוכלו הוא ורעייתו לחגוג את חתונתם, ועל מנת שלא תימנע זכותם להקמת בית ומשפחה.
6. להזכירך, המוקד להגנת הפרט אינו משמש כמתאם פגישות עם השב"כ ואינו רואה בפגישה מסוג זה משום תנאי הולם להמשך טיפול. אי לכך אבקש את התייחסותך העניינית לבקשתנו גופא.
7. אבקש לקבל את תשובתך העניינית בהקדם.
8. במקרה של הגבלה או מניעה כלשהי, אנא פרט מקורה וסיבותיה.

בכבוד רב,

קימי גרין
רכזת תלונות

לוט: נספח א

לישראל	הגנה	צבא
המשפטי		היועץ
עזה	רצועת	לענייני
08-6741462/3	:	טל' אזרחי
08-6741650		פקס :
166064	-	220/6
התשס"ו	בשבת	ל'
2006	בפברואר	28

לכבוד:
"המוקד להגנת הפרט" - קימי גרין

הנדון: אנשאצי, ת.ז.

סימוכין: שלכם- 42292

1. בהמשך לפגישתכם שבסימוכין, הריני להעלות על הכתב את שנמסר לך בשיחתנו הטלפונית. מבדיקה שנערכה לאחרונה מול הגורמים העוסקים בדבר, עלה כי, נכון למועד כתיבת דברים אלו, לא נתקבלה במנהלת התיאום והקישור ב"ארז" בקשה באמצעות נציגי הרשות הפלסטינית בענייני של תושב רצועת עזה שבנדון, לפיה האחרון מבקש להגיע לגדה המערבית לצורך חגיגת חתונתו.

2. נמליץ כי תושב הרצועה שבנדון יגיש, בהתאם לפרוצדורה המקובלת, את בקשתו באמצעות הוועדה האזרחית הפלסטינית. לנוחיותו:

• מס' טל': 08-2829117, 08-2829166, 08-2822333, 08-2847288,
 08-2864344

• מס' פקס: 08-2822334, 08-2839445.

3. בברכה.

סגן	זריהן,	מיטל
המשפטי	היועץ	עוזרת
המשפטי	היועץ	בשם

תאריך : 12.3.06

בתשובה נא לציין : 42292

לכבוד
אביחי מנדלבלית, תא"ל
הפרקליט הצבאי הראשי
צה"ל

טלפון : 03-5692911
בפקס : 03-5694370

שלום רב,

הנדון : **יחסה של לשכת יועמ"ש עזה לפניית המוקד להגנת הפרט**
בנושא היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה

1. לצערי עלי לשוב ולפנות אליך פעם שנייה תוך זמן קצר, בעניין יחסה של לשכת יועמ"ש עזה לפניית המוקד להגנת הפרט וארגוני זכויות אדם אחרים המייצגים פלסטינים. ביום 27.12.05 שלחתי אליך העתק ממכתבנו ליועמ"ש עזה. מכתב זה עסק בחסמים בירוקרטיים פסולים החוזרים על עצמם. לצערי מכתב זה לא נענה עד היום על ידי אף אחד מהמכותבים והבעיה נמשכת. המכתב מצורף שוב לנוחותך (נספח א').
2. הריני להפנות את תשומת לבך לתשובה שקיבל המוקד ביום 28.2.06 מהיועמ"ש. מכתב זה מייצג תשובות שאנו מקבלים לאחרונה בקצב מתגבר. המכתב מתייחס לפנייה שלנו בשמו של אדם המבקש לעבור מהרצועה לגדה המערבית. אותו אדם הגיש, כמקובל, בקשה לישראל דרך הרשות הפלסטינית, אך הבקשה סורבה. יש בידנו אישור רשמי של הרשות הפלסטינית על כך. הוא פנה למוקד על מנת לפעול ולשנות את ההחלטה והמוקד הגיש ערר ללשכת היועמ"ש.
3. לשכת היועמ"ש סירבה לטפל בערר בטענה שהפנייה לא הועברה אליה על ידי הפלסטינים. היועמ"ש הוסיף שעל האדם לפנות אך ורק דרך "ועדת ההשגות" הפלסטינית. המכתב מצורף (נספח ב'). קשה להתעלם מהסתירה הפנימית במכתב: אם לא התקבלה פנייה, מה הטעם בפנייה לוועדת ההשגות, אשר תפקידה כשמה הוא: השגות על בקשות שכבר סורבו על ידי ישראל. אם התקבלה הפנייה המקורית וסורבה (ועל כן יש לפנות, לכאורה, לוועדת ההשגות), מדוע לא ניתן להתייחס לערר, שהגיש המוקד להגנת הפרט, לגופו של עניין?
4. תשובת לשכת היועמ"ש היא פסולה מכל וכל ומצביעה, למרבה הצער, על חוסר הבנה מוחלט למהותן של זכויות האדם, ולחובות המוטלות על רשות מינהלית. פניות המוקד הן בגדר ערר על החלטות סירוב לבקשות לקבלת היתרים, אשר הרשויות הישראליות מוסמכות באופן

בלעדי לתת. נכון שאדם רשאי, אם רצונו בכך, לפנות בערר דרך ועדת ההשגות הפלסטינית, אולם עמדת היועמ"ש לפיה זו האופציה היחידה היא עמדה משוללת יסוד.

5. גם האדם הפלסטיני הוא אדם אוטונומי, עולם ומלואו, אשר זכאי להגנה על זכויותיו, ואשר זכאי לבחור מי ייצג אותו מול הרשות אשר פוגעת בזכויותיו. זכותו המלאה של האדם לפנות לרשות באמצעות עו"ד שבחר לעצמו, או על ידי ארגון זכויות אדם, וחובה לכבד את בחירתו.

6. לכל אדם עומדת בחירה חופשית מי יהיה שלוחו. הרשות אינה יכולה להכתיב לאדם את זהות השלוח או להתערב בשיקוליו אם לבחור שעניינו יוצג בידי רשות שלטונית, בידי ארגון זכויות אדם או בידי עורך-דין וכיוצא באלו.

7. הרעיון שעל אדם לפנות רק באמצעות הרשות הפלסטינית, וכי אין לו עמדה עצמאית מלבד עמדת הרשות הפלסטינית, הוא רעיון ששולל את עצם הרעיון של הגנה על זכויות הפרט. נניח שבעתיד לא תתאפשר העברת בקשות לישראל דרך הרשות הפלסטינית, האם זה אומר כי לשכת היועמ"ש תחדל לטפל בבקשות שנוגעות לאופן בו מופעלות סמכויות ישראליות מובהקות, כמו מתן היתרי כניסה לישראל? האם זה אומר כי לא ניתן יהיה לבחון החלטות שניתנו על ידי רשויות ישראליות או את שיקול הדעת של הרשות? ודוק – אין מדובר על סמכות שהועברה לרשות הפלסטינית, אלא על סמכות בלעדית של ישראל, והתיאום הפלסטיני משמש לעניין זה רק כאמצעי להגשת הבקשות.

8. לאור זאת אבקשך להבהיר ללשכת יועמ"ש עזה את החובות המוטלות עליהם: להשיב לפניות בתשובות מנומקות, להעניק שירות לאוכלוסייה אשר עדיין נתונה לשליטה ישראלית בהיבטים רבים של חייה ולכבד את בחירתו של האדם באשר למי מייצגו.

9. אבקש להבהיר ללשכת היועמ"ש כי ועדת ההשגות הפלסטינית היא אופציה אחת שאינה שוללת את החובה להשיב לפניות שהוגשו על ידי ארגונים או עו"ד פרטיים (תשובה ברוח זו הועברה למוקד על ידי מנהלת מחלקת הבג"צים, נספח ג').

10. אבקשך להבהיר ללשכת יועמ"ש עזה כי עמדתם לפיה אין זה מחובתם להשיב לפניות של אדם וארגוני זכויות אדם היא משוללת יסוד ובלתי ראויה.

11. נבקש את התייחסותך בכתב בזמן הקרוב על מנת שנשקול המשך צעדינו המשפטיים בנדון.

בכבוד רב,

דליה קרשטיין
מנכ"לית המוקד

לוט : א-ג'

העתק :

עו"ד אסנת מנדל, מנהלת מחלקת הבג"צים

אל"מ פנינה שרביט ברוך, רמ"ח דבל"א
סא"ל דויד בנימין, יועמ"ש עזה
אל"מ יאיר לוטשטיין, יועמ"ש גמ"ע

תאריך: 12.3.06

בתשובה נא לציין: 42292

פקס: 08 - 6741650
טל: 08 - 6741460

לכבוד
סא"ל דויד בנימין
יועמ"ש עזה
מחסום ארז – סניף דואר מבוא עזה
ד.צ. 01526
צה"ל

שלום רב,

הנדון: יחסה של לשכת יועמ"ש עזה לפניית המוקד להגנת הפרט - תזכורת בנושא היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה
סימוכין: מכתבנו 42292 מיום 12.3.2006, מכתבך 166064-220/6 מיום 28.2.2006, מכתבנו 42292 מיום 15.2.2006

12. מכתבנו האחרון שבסמך, אשר נשלח אל לשכתך, אל לשכת הפצ"ר, אל מחלקת הבג"צים שבפרקליטות המדינה, אל דבל"א ואל יועמ"ש גדמ"ע, טרם נענה.

13. נבקש לקבל התייחסותך למכתבנו בהקדם, ובפרט למקרה המוזכר במכתבנו האחרון, בעניין מר ____ אנשאצי (ר' מכתבנו הראשון שבסמך).

בכבוד רב,

קימי גרין
רכזת תלונות

מפקדת לשכת	הפרקליט הצבאי הראשי	המפקד
טל':	03-5692911	
פקס':	03-5694370	
יועמ"ש	אזה"ע -	163478
א'	בניסן	התשס"ו
30	במארס	2006

לכבוד

מנכ"לית המוקד להגנת הפרט - הגב' דליה קרשטיין
(באמצעות פקס : 02-6276317)

הנדון : פנייתך בנושא היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה המערבית
סימוכין: שלכם - 42292 מיום 12/03/06

1. פנייתך מיום 12/03/06 בנושא שנדון נתקבלה בלשכת הפרקליט הצבאי הראשי.
2. בפנייה זו הוגשו כנגד סירובה, לכאורה, של לשכת יועמ"ש עזה לטפל בפניות של המוקד להגנת הפרט בשם תושבי רצועת עזה המבקשים היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מרצועת עזה לגדה המערבית.
3. אשייך, כי בהתאם לנוחלי העבודה שסוכם עם הרשות הפלסטינית, על תושב הרצועה, המבקש להגיש בקשה לצד הישראלי, לפנות לנציגי הרשות הפלסטינית, האחראים על העברת הבקשה למת"ק "ארז", על מנת שתיבחן על ידי הצד הישראלי. הבקשה נבחנת לגופה וזהחלטה בעניינה נמסרת לנציגי הרשות הפלסטינית ובאמצעותם לתושב הפונה.
4. פעילות מת"ק "ארז" אל מול הרשות הפלסטינית ולא ישירות מול תושב רצועת עזה היא המדיניות הנוהגת, אשר לפיה שעה, לא נמצא לנכון לשנותה, בייחוד נוכח ההתנתקות מרצועת עזה וחמצב המשפטי הנגזר מכך. משכך, מקום שהבדיקה מעלה, כי במת"ק "ארז" לא נתקבלה כלל פנייה באמצעות נציגי הרשות הפלסטינית, מופנה תושב הרצועה למצות הליכים ולפנות תחילה בהתאם לנוחלי העבודה שנקבעו. אשר לבקשות עזר, גם בקשות אלו מועברות למת"ק "ארז" באמצעות נציגי הרשות הפלסטינית, אם כי במקרים הריגים תיתכן בחינה של העזר על ידי מת"ק "ארז" גם אם לא הועבר דרך הצד הפלסטיני.
5. אשר למקרה הספציפי שאוזכר בפנייתך, יודגש, כי עיון בתשובת עוזרת יועמ"ש עזה, מעלה כי התושב, מר _____ אנשאצי, כלל לא הופנה לוועדת ההשגות הפלסטינית, אשר אינה מוזכרת כלל באותה תשובה, וזאת בניגוד לאמור בפנייתך. משכך, תמוחה בעיני טענתך בדבר הסתירה הפנימית בתשובה. יצוין, כי בעניינו של מר אנשאצי נערכה בדיקה מקיפה על ידי לשכת יועמ"ש עזה אל מול מת"ק "ארז", ונתברר כי לא נתקבלה כלל בקשה בעניינו של התושב מצד הרשות הפלסטינית, ועל כן לא נתקבלה כל החלטה בעניינו.
6. לא זו אף זו, לבקשת לשכת יועמ"ש עזה, ולפנים משורת הדין, שוחח נציג מת"ק "ארז" עם נציגי הרשות הפלסטינית האמון על הנושא, והאחרון מסר לו כי הוא אינו מכיר בקשה בעניינו של מר אנשאצי. לאור האמור לעיל, נמסר לתושב, כי לא נתקבלה בקשה בעניינו ולפיכך עליו לפנות באמצעות הוועדה האזרחית הפלסטינית בבקשה מתאימה.

7. לסיכום, יובהר, כי הן לדעת הפצ"ר והן לדעת יועמ"ש עזה, אין מניעה כי ארגוני זכויות אדם יפנו בשם תושבי הרצועה, ואף יש לברך על פעילות זו. יחד עם זאת, אין הארגונים פטורים מלמצות הליכים ולפעול על פי הנחלים שנקבעו, ככל שהם ישימים וסבירים. יתרה מכך, המנהל התקין מתייב שלא ליצור עדיפות בטיפול בפניותיו של תושב ברצועה הנעזר בשירותיו של עו"ד פרטי ואו ארגון זכויות אדם, מבלי למצות הליכים, על פני טיפול בפניותו של תושב הרצועה הפונה בהתאם לנהלים שנקבעו וסוכמו מול הרשות הפלסטינית.

בברכה,

רוני ר"ס

קמ"ש	רייס,	רוני
לפצ"ר	משפטי	ע'
הראשי	הפרקליט הצבאי	בשם

העותק:

מנהלת מחלקת הנג"צים
 רמ"ח דבל"א
 יועמ"ש איו"ש
 יועמ"ש עזה

תאריך : 4.4.06
בתשובה נא לציין : 42292

לכבוד
אביחי מנדלבלית, תא"ל
הפרקליט הצבאי הראשי
צה"ל

טלפון : 03-5692911
בפקס : 03-5694370

שלום רב,

הנדון : יחסה של לשכת יועמ"ש עזה לפניית המוקד להגנת הפרט
בנושא היתרי כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה
סימוכין : מכתבנו 42292 מיום 12.3.06
מכתבך 163478 מיום 30.3.06

14. במכתב מלשכתך (שפרטיו בסימוכין) נטען כי מר _____ אנשאצי לא הגיש בקשה לנציגי הרשות הפלסטינית במת"ק הפלסטיני להיתר מעבר מעזה לגדה, ושהאחרונים לא העבירו את הבקשה למת"ק הישראלי.

15. הריני להפנות תשומת ליבך למסמך ממר אשרף דחלאן, מנהל מרשם האוכלוסין במת"ק הפלסטיני של עזה, המאשר כי מר אנשאצי פנה מספר פעמים על מנת לקבל את ההיתר האמור, אולם המת"ק הישראלי סרב לבקשותיו. המסמך מצ"ב ומסומן א.

16. ועוד - בשיחה של נציגת המוקד עם הגב' מיטל זריהן - עוזרת יועמ"ש עזה - הובהר לה קיומו של המסמך האמור, אולם האחרונה השיבה כי "אין זה משנה", והתעקשה כי מבדיקתה מר אנשאצי לא הגיש אף בקשה למת"ק.

17. נראה כי נכון יהיה שתבצעו בדיקה נוספת של הדברים ותיידעו אותנו בעניין מימצאיה.

בכבוד רב,
דליה קרשטיין
מנכ"לית המוקד

לוט : נספח א'

העתק :
עו"ד אסנת מנדל, מנהלת מחלקת הבג"צים
אל"מ פנינה שרביט ברוך, רמ"ח דבל"א
סא"ל דויד בנימין, יועמ"ש עזה
אל"מ יאיר לוטשטיין, יועמ"ש גדמ"ע

מפקדת הפרקליט הצבאי הראשי	לשכת
המפקד	טל':
03-5692911	פקס':
03-5694370	38)ל
164053	כ"ן
התשס"ו	בניסן
2006	באפריל
	24

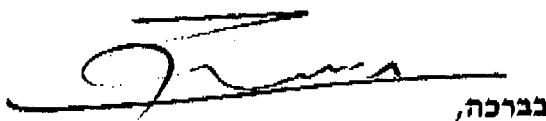
לכבוד
הגב' דליה קרשטיין
מנכ"לית המוקד להגנת הפרט

שלום רב,

הנדון : פנייתכם בעניין היתר כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה למר אנשאצי

מכתביכם : 42292 מ- 20.4.06, 4.4.06, 12.3.06
מכתבנו : יועמ"ש אזח"ע 163478 מיום 30.3.06

1. למכתבכם מיום 4.4.06 צרפתם מסמך ממר אשרף דחלאן, מנהל מרשם האוכלוסין במת"ק הפלסטיני של עזה, בו נכתב כי מר אנשאצי פנה על מנת לקבל היתר מעבר מעזה לגדה אך המת"ק הישראלי סירב לבקשה זו. לפיכך, ביקשתם כי נשוב ונבדוק את תשובתנו לפיה לא נתקבלה כל בקשה בעניינו של מר אנשאצי מהרשות הפלסטינית ולכן גם לא נתקבלה כל החלטה בעניינו.
2. בעקבות מכתבכם שבנו וערכנו בדיקה בנושא. בדיקתנו העלתה, כי אכן לא הוגשה כל בקשה בעניינו של מר אנשאצי ולכן גם לא התקבלה בעניינו החלטה, חיובית או שלילית. נציין, כי הבדיקה נערכה אל מול גורמים שונים במנגנון ההיתרים הישראלי, וכי כל הגורמים אישרו כי לא קיבלו כל בקשה בעניינו של מר אנשאצי. יתרה מכך, נציג המת"ק אף שוחח עם נציג הרשות הפלסטינית האחראי על הטיפול בבקשות מעין אלה, אשר מסר גם הוא כי אינו מכיר בבקשה כאמור.
3. הנה כי כן, בנסיבות אלה, אין בידינו לסייע. יחד עם זאת, מובן, כי אם תתקבל פניה בעניינו של מר אנשאצי היא תבחן בהתאם לקריטריונים הנהוגים במקרים מעין אלה.

בברכה,

סדן	בלן,	תימור
לפצ"ד	משפטי	ע'
הראשי	הפרקליט הצבאי	בשם

העתקים :
מנהלת מח' הבג"צים
דמ"ח דבל"א
יועמ"ש איו"ש
יועמ"ש עזה

תאריך: 28.5.06

בתשובה נא לציין: 42292

פקס: 08 - 6741650
טל: 08 - 6741460

לכבוד
סא"ל דויד בנימין
יועמ"ש עזה
מחסום ארז – סניף דואר מבוא עזה
ד.צ. 01526
צה"ל

דחוף!!!

שלום רב,

הנדון: היתר כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה

מר אנשאצי

ת.ז. מעזה

מכתבנו 42292 מיום 7.5.06
מכתבו 164053 של הפצ"ר למוקד מיום 24.4.06
מכתבנו 42292 לפצ"ר מהימים 4.4.06 ו-20.4.06
מכתבו 163478 של הפצ"ר למוקד מיום 30.3.06
מכתבנו 42292 מיום 19.3.06
מכתבנו 42292 לפצ"ר מיום 12.3.06
מכתבכם 166064 מיום 28.2.06
מכתבנו 42292 מיום 15.2.06

9. מרשי, שפרטיו בנדון, חתם על חוזה נישואין עם בת זוגו, המתגוררת בגדה המערבית, גבי _____ שאער (ת.ז. _____) ביום 4.12.05. ביום 15.2.06 ביקשנו כי יתאפשר למרשי לעבור לגדה לצורך השתתפות בחתונתו.

10. לאחר מסכת ארוכה ומייגעת, שכללה התכתבות עם הפרקליט הצבאי הראשי, הואלתם לטפל בבקשה ואף אישרתם אותה. ביום 22.5.06 הודיע משרד התיאום האזרחי למוקד כי למרשי יונפק היתר מעבר ל-10 ימים.

11. ביום 23.5.06 ניגש מרשי למעבר ארז. הוא מסר את תעודת הזהות שלו בצד הפלסטיני ולאחר זמן המתנה קצר הוכנס לצד הישראלי של המעבר.

12. אף על פי שלא נאמר למרשי כי ההיתר מותנה בחקירת שב"כ, הוא הוכנס לחקירה ממושכת ומשפילה שבה הותנה מעברו לגדה המערבית בשיתוף פעולה עם כוחות הביטחון. כמו כן "הוזהר" מרשי כי אם יתנו לו לעבור לגדה ייחשב כמשתף פעולה, כי לא מאפשרים היום כניסה של פלסטינים לישראל וכיוצא באלו משחקים פסיכולוגיים.

13. בסיום החקירה, ולאור סירובו של מרשי לשתף פעולה נגד בני עמו, בוטל ההיתר ומרשי הועבר חזרה לצד הפלסטיני.

14. ההתנהלות הנ"ל היא בלתי נסבלת. לא ייתכן כי להתחייבויות של התיאום האזרחי או כל גורם רשמי אחר להתיר מעברם של אנשים אין ערך, והן יהיו מנוצלות בצורה מחפירה לתחקור והפעלת לחצים על המבקש.

15. בעבר כבר ידעתם, במקרים המתאימים, לומר כי ההיתר מותנה בתשאול, והמבקש יכול היה להחליט האם הוא מוכן לתנאי זה אם לאו. העובדה שאדם מחויב לעבור בידוק בטרם יממש את ההיתר, אינה מצביעה על הסכמתו האוטומטית לעבור חקירת שב"כ במשך מספר שעות.

16. לא נוכל לקיים יחסי עבודה תקינים כאשר להתחייבויות שאתם נותנים לנו אין ערך. כאשר מאשרים בקשה, אנו מצפים כי החלטה זו היא סופית. אם החלטתם להתנות את ההיתר בתשאול של השב"כ, היה עליכם להודיע לנו זאת מבעוד מועד. אי העמידה בסיכומים מוקדמים פוגעת לא רק בלקוחותינו אלא גם בנו, כארגון זכויות אדם.

17. לגופו של עניין, אבקש כי תחזרו בכם מהמניעה ותאפשרו את המעבר. שינוי החלטתכם ברגע האחרון יצר מפח נפש בקרב מרשי ומשפחתו. להזכירם, מרשי מבקש לעבור לגדה לצורך חתונתו.

18. כאשר רשות מינהלית חוזרת בה מהחלטה שקיבלה יום קודם לכן, ואשר התבססה על בדיקה של הבקשה, עליה להצביע על טעמים מיוחדים וכבדי משקל להפרת התחייבותה. קשה להאמין כי התגלה בתשאול חומר שלא היה ידוע קודם לכן, לאור אופי השאלות שהוצגו למרשי. ודאי שאי הסכמה לשיתוף פעולה אינו מהווה עילה לגיטימית לשנות את החלטתכם.

19. על כן, אבקש כי יונפק במהירות האפשרית היתר חדש למרשי שיאפשר את מעברו לגדה. כמו כן, אבקש לקבל הבהרות על התנהלותכם זו, כדי שבעתיד לא ניתקל בסיטואציה דומה.

20. לאור הזמן הרב שהבקשה מונחת בפניכם, ולאור העובדה כי הטעמים הביטחוניים נעוצים בתשאול שנערך, ודאי שאין לכם צורך בזמן רב כדי להשיב לפנייתנו זו. על כן, לאור דחיפות הבקשה, אבקש את תגובתכם **תוך שבועיים**. לאחר פרק זמן זה אראה את תשובתכם כתשובה שלילית ואשקול בהתאם פנייה לערכאות.

בכבוד רב,

גיל גן-מור, עו"ד

לישראל	הגנה	צבא
מפקדת הפרקליט	הצבאי הראשי	מחלקת הדין
היעוץ המשפטי לענייני רצועת עזה	הבין לאומי	
טל': 08-6741462/3		
פקס: 08-6741650		
220/1	-	166269
י"ט	בסיוון	התשס"ו
15	ביוני	2006

לכבוד: המוקד להגנת הפרט - עו"ד גיל גן מור

הנדון: _____ אנשאצי ת.ז.

1. בהמשך לפניות המוקד בעניינו של הנדון, הריני להשיבך כדלקמן.
2. עפ"י בדיקתנו, אכן הונפק לני"ל היתר כניסה לישראל לשם מעבר לאוי"ש שתוקפו 23/5/06 – 1/6/06.
- עם זאת, נציין כי הנפקת היתר כאמור אינה בגדר התחייבות להכניס את האדם לו הונפק ההיתר לשטחה של מדינת ישראל.
3. מובן, כי אף לאחר שהונפק היתר והודעה על כך נמסרה למבקש, כפוף ההיתר לשיקולים של ביטחון המכתבים צעדים שונים, בהתאם למדרש.
- כך למשל, נדרש כל המבקש להכנס מרצועת עזה לישראל לעבור בדיקה ביטחונית פיזית בטרם ייכנס, אף אם לפני כן עבר אבחון פרטני.
- באופן דומה, יש ששיקולי הביטחון מחייבים ריאיון של גורמי הביטחון במעבר עם המבקש להיכנס לישראל, בטרם תתאפשר כניסתו.
4. לא למותר לציין כי בעת האחרונה, לאחר יישום תוכנית ההתנתקות, השבעת ממשלת החמאס וריבוי ההתרעות על ניסיון לבצע פיגוע במעברים בין עזה לישראל או להחדיר דרכם מחבל, תוך ניצול של "הציר ההומניטרי", מקבלים הדברים משנה תוקף.
5. לגופו של עניין, נציין כי בקשתו של הני"ל להכנס לישראל לשם מעבר לאוי"ש, התקבלה במשרדנו ונמצאת בבחינה.

בברכה,

חיים קצין
שרביט
סגן יעוץ

תאריך : 30.10.06

בתשובה נא לציין : 42292

לכבוד
המוקד ההומניטרי
סרן יוסי צמח
קצין פניות הציבור
דובר מת"ק עזה
מת"ק עזה

בפקס : 6741601 - 08

שלום רב,

הנדון : היתר כניסה לישראל לצורך מעבר מעזה לגדה
מר אנשאצי, ת.ז. , מעזה

מכתבנו 42292 מיום 15.2.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתב 166064 מיום 28.2.06 מלשכת יועמ"ש עזה
מכתבנו 42292 לפצ"ר מיום 12.3.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתבנו 42292 מיום 19.3.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתב 163478 מיום 30.3.06 של הפצ"ר
מכתב 164053 מיום 24.4.06 של הפצ"ר
מכתבנו 42292 מיום 7.5.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתבנו 42292 מיום 28.5.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתב 166269 מיום 15.6.06 מלשכת יועמ"ש עזה
מכתבנו 42292 מיום 5.7.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתב 166298 מיום 12.7.06 מלשכת יועמ"ש עזה
מכתבנו 42292 מיום 10.8.06 אל לשכת יועמ"ש עזה
מכתב 166315 מיום 20.8.06 מלשכת יועמ"ש עזה

1. לאור העברת תיקי לשכת היועץ המשפטי ברצועת עזה, בעניין היתרי כניסה לישראל, להמשך טיפולכם, הריני לפנות אליכם ולבקש את אישורכם להנפקת היתר כניסה לישראל למרשי על מנת שיוכל לעבור מעזה לגדה המערבית, ולחגוג את בגדה חתונתו. מזה שמונה חודשים הבקשה בטיפול הרשויות הישראליות. אישור ראשון למעבר מרשי לא כובד, ומאז אנו מצויים בטרטור הלוך ושוב ללא כל טיפול ענייני.

2. מרשי הנו פלסטיני המתגורר ברצועת עזה, אשר חתם חוזה נישואין עם בחירת לבו, גבי _____ שאער, ת.ז. _____, המתגוררת בגדה המערבית (לתשומת לבכם, לפי המסורת האיסלאמית, בני הזוג עוברים להתגורר יחדיו רק אחרי ליל הכלולות).

העתק מתעודת הזהות של מרשי מצורף ומסומן א'.
העתק מחוזה הנישואין מצורף ומסומן ב'.

3. על פי מנהגי משפחת הכלה, על החתן להגיע לבית הוריה (שבגדה), שם מתקיימת מסיבת ליל הכלולות, ורק אז יוכלו בני הזוג להתגורר יחדיו בביתם.

תמצית ההתכתבויות בעניינו של מרשי

4. ביום 15.2.06 פנינו אל יועמ"ש עזה לשעבר, סא"ל בינימין, וביקשנו שיתיר את כניסתו של מרשי לצורך מעבר מעזה לגדה המערבית.

העתק מהמכתב מצורף ומסומן ג'.

5. כתוצאה מטענות לשכת יועמ"ש עזה ולשכת הפרקליט הצבאי, לפיהן מת"ק ארז בעזה לא קיבל לידינו את בקשתו של מרשי למעבר לגדה, הגיש מרשי ב-7.5.06 בקשה חדשה להיתר כניסה לישראל במת"ק הפלסטיני. הבקשה הועברה לצד הישראלי באותו יום.

6. ביום 22.5.06 הודיענו מת"ק ארז כי למרשי יונפק היתר כניסה לישראל ל-10 ימים.
7. ביום 23.5.06 ניגש מרשי למעבר ארז, שם עבר חקירה ממושכת ומייגעת על ידי אנשי השב"כ, ובה נוצלה מצוקתו והופעל עליו לחץ כבד לשתף פעולה עם ישראל. בעקבות סירוב מרשי לדרישת חוקריו, בוטל ההיתר שהיה לו והוא עצמו הוחזר לצד הפלסטיני.
8. ביום 15.6.06 וכתשובה למכתבנו מיום 28.5.06, שעניינו קבלת מידע אודות החקירה המשפילה אותה עבר מרשי, נמסר לנו כי בקשתו של מרשי לכניסה לישראל לשם מעבר לגדה המערבית נמצאת בלשכת היועץ, בבחינה.
העתק ממכתבנו אודות החקירה הנ"ל מיום 28.5.06 מצורף ומסומן ד'.
העתק ממכתב לשכת יועמ"ש עזה מיום 15.6.06 מצורף ומסומן ה'.
9. במכתב מאוחר יותר, מיום 12.7.06, נמסר לנו מלשכת יועמ"ש עזה כי בעקבות הסגר ההרמטי שהוטל על רצועת עזה (סוף יוני ועד לתחילת ספטמבר) לא תתאפשר בתקופת הסגר כניסת או יציאת פלסטינים מרצועת עזה למעט מקרים הומאניטאריים חריגים.
10. לקראת סוף הסגר, וככל הנראה בהמשך למדיניות הטרטור, התקבל במשרדנו מכתב מלשכת היועמ"ש, לפיו על מרשי להגיש בקשה חדשה למעבר לגדה לוועדה האזרחית הפלסטינית.
11. ביום 22.8.06 הפנינו את תשומת לב לשכת היועמ"ש להתחייבותה מיום 15.6.06, לפיה בקשתו של מרשי נמצאת בבחינה, אולם דברינו נפלו על אוזניים אטומות, והתירוצים הברורקראטיים והמכשולים שהוצבו על מנת להימנע מלטפל בפניית מרשי נדמים חסרי סוף.
12. על מנת להימנע מכניסה לפרשיה של סחבת חדשה, הגיש מרשי ביום 18.9.06 בקשה חדשה להיתר כניסה לישראל, בצד הפלסטיני. הבקשה הועברה באותו יום לצד הישראלי.
13. כחודש וחצי עברו מאז ולא שמענו כל תשובה לבקשת מרשי.
14. לאור האמור לעיל, ולאור הפגיעה המתמשכת בכבודו של מרשי ובחיו, ועל מנת לשים קץ לטרטור שנמשך מזה כשמונה חודשים, נבקש להנפיק ללא כל דיחוי נוסף למרשי היתר כניסה לישראל לצורך מעברו לגדה המערבית. אם עמדתכם הינה שלילית, אנא הודיעונוי דבר.
15. בשלב זה אנו שוקלים את צעדינו המשפטיים, כולל פנייה לערכאות.
16. לתשובתכם נודה.

בכבוד רב,
עביר ג'ובראן, עו"ד

העתקים :

סרן חמוטל שמש, מחלקת דין בינלאומי
סגן חיים שרביט, מחלקת דין בינלאומי

לוט : נספחים א'-ה'